

BANJALUKA 22. 07. 2009

PRESS RS

Hrvatska štiti Žužine ubice?!

Porodica pokojnog Luke Žuže, koga su u maju 1992. godine u Pločama priveli hrvatski vojni policajci i kome se od tada gubi svaki trag, tvrdi da Hrvatska štiti njegove ubice samo zato što je Srbin

ŽRTVA ZAVERE?... Luka Žuža

Punih 17 godina Hrvatska i njeno pravosuđe odbijaju da procesuiraju zločince koji su, u ime te države, u maju 1992. godine u Pločama uhapsili i najverovatnije i ubili Luku Žužu (1939), srpskog civila koji je u tom gradu radio kao glavni magacioner na železničkoj stanici! Porodica pokojnog Luke, njegova supruga Ljubica i sinovi Zoran i Mladen, poreklom iz Bradine kod Konjica, nakon dugogodišnje bezuspešne potrage i pravne bitke sa Županijskim državnim tužilaštvom u Dubrovniku, slučaj je predala Hrvatskom državnom tužilaštvu u nadi da će zločinci biti kažnjeni, a ostaci pokojnog Luke pronađeni i dostojno sahranjeni.

Uhapšen kao špijun!

- Sada su na potezu hrvatski državni tužilac Mladen Bajić i njegov zamenik Antun Kvakanić, koji treba da odgovore da li je za njih zločin to što su hrvatski vojni policajci usred bela dana u Pločama uhapsili moga oca civila i navodno odveli na teritoriju druge države, u Ljubuški, u BiH. Od tog kobnog 12. maja 1992. mom ocu gubi se svaki trag - kaže za Press RS Mladen Žuža, mlađi Lukin sin, koji danas živi u Švajcarskoj.

Nakon istrage, koju je pod pritiskom advokata ipak sprovelo dubrovačko tužilaštvo, članovi porodice Žuža ubeđeni su da su za nestanak Luke Žuže odgovorne njegove kolege sa posla Dražana Bošković i Pavo Bukovac, koji su se nekoliko dana nakon Lukinog hapšenja uselili u njegov stan, ali i komandir vojne policije u Pločama Jozo Ivanković, zvani Doza, natporučnik Hrvatske vojske, koji je naredio da se Luka uhapsi pod optužbom da je srpski špijun.

Prema dokumentima iz istrage, koje je dubrovački tužilac Tomislav Carić bio primoran da ustupi porodici, Ivanković i njegov zamenik, poručnik Ivica Arar, koji je odrastao sa Lukinim sinom Mladenom, naredili su vojnim policajcima Alminu Dediću i Vidu Jurkoviću da uhapsu Žužu i privedu ga u kasarnu "Neretva" u Pločama. U kasnijoj izjavi datoj vojnim istražiocima Ivanković tvrdi da je hapšenje izvršeno po nalogu dvojice tadašnjih obaveštajaca hrvatskog SIS-a Domagoja Franića i Dalibora Gregova. Franić, koji je danas visoki funkcioner Ministarstva odbrane Hrvatske, i Gregov, jedan od aktuelnih šefova policije u Puli, u telefonskim razgovorima sa članovima porodice Žuža naveli su da nemaju nikakve veze s tim hapšenjem i potvrdili da su spremni da svedoče u eventualnom sudskom procesu da bi, kako su rekli, skinuli ljagu sa svog imena.

- Koliko mi je poznato, hrvatsko pravosuđe nikada nije ispitalo Franića i Gregova, niti ih je suočilo sa Ivankovićem, kako bi se utvrdilo ko od njih laže - ističe Mladen Žuža.

Već 13. maja 1992. Luka je iz Ploča navodno prebačen u Ljubuški, na teritoriju BiH. To "prebacivanje" izveli su vojni policajci Renato Barbir, koji je sa starijim Lukinim sinom Zoranom bio u istom razredu osnovne škole, Robert Markota, školski "drug" Mladena Žuže, i Drago Raič. Sva trojica su u istrazi rekli da su Luku u Ljubuški odvezli automobilom "zastava skala", ali niko od njih nije mogao da se seti registarskih tablica automobila?! Takođe se niko od njih ne seća ni imena, ni izgleda, ni oznaka na uniformama vojnika u Ljubuškom kojima su predali Luku, o čemu, opet, ne postoji nikakav pisani trag, baš kao ni dokaz da je Luka ikada stigao u Sabirni centar Ljubuški!

Svi odlikovani i unapređeni

Mladen Žuža seća se kako je dubrovački tužilac Tomislav Carić s njim razgovarao gledajući kroz prozor.

- Uveren sam da je taj tužilac imao dokaze o smrti mog oca, ali je odbio da podigne optužnicu. Kasnije je unapređen, baš kao i svi koji se pominju u ovom slučaju. Franić i Gregov danas su visoki hrvatski vojni i policijski funkcioneri, a Ivankovića, Arara, Barbira i Raiča lično je Franjo Tuđman 1996. godine odlikovao spomenicom domovinske zahvalnosti! - ogorčeno ističe Mladen Žuža.

- Razgovarali smo s najmanje deset svedoka koji su bili u tom sabirnom centru. Tamo su svakog jutra vršene prozivke i niko od logoraša se ne seća imena Luke Žuže. Zato i pretpostavljamo da moj pokojni otac nikada nije ni stigao do Ljubuškog, odnosno da je ubijen na teritoriji Hrvatske zato što je bio Srbin i zato što su njegovi pripravnici, koji su s njim sedeli za istim radnim stolom, bacili oko na naš stan, u koji su se uselili kad im je javljeno da je moj otac likvidiran - kaže Zoran Žuža, koji s majkom i porodicom živi u Arandjelovcu.

Klasičan ratni zločin

On dodaje da je to zapravo klasično etničko čišćenje i ratni zločin, jer kako kaže, njegovog oca nije odveo bilo ko, već hrvatski vojni policajci!

- U svojim izjavama oni su rekli da je u to vreme bilo uobičajeno da se deportacija uhapšenih vrši na teritoriju druge države, što ovom slučaju daje još jednu dimenziju, odnosno dokazuje umešanost Hrvatske u ratna zbivanja u BiH. Sve u svemu, nikad nećemo odustati. Ne bude li pravde u Hrvatskoj, ići ćemo i do Strazbura - poručuje Zoran Žuža.

U advokatskoj kancelariji "Nobilo" Pressu RS je potvrđeno da je ovaj slučaj pred hrvatskim državnim tužiocem, nakon što je tužilaštvo u Dubrovniku saopštilo da nema elemenata krivičnog dela.

- Porodica ima pravo da traži pravdu putem više tužilačke instance - kaže advokat Sanja Ormuž, upućena u ovaj slučaj.